

POSTANOWIENIE

Dnia 30 stycznia 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Mirosława Wysocka (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Barbara Myszka

SSN Tadeusz Żyznowski

w sprawie z powództwa Przedsiębiorstwa Instalacji i Konstrukcji "I."

Spółki Jawnej J. K. w S.

przeciwko Syndykowi masy upadłości Przedsiębiorstwa Budownictwa

Regionalnego Spółki z o.o. w S.

o wyłączenie z masy upadłości,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 30 stycznia 2007 r.,

zażalenia strony powodowej

na postanowienie Sądu Okręgowego w S.

z dnia 17 października 2006 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 31 lipca 2006 r. Sąd Okręgowy w S. odrzucił apelację powoda od wyroku Sądu Rejonowego w S., którym oddalono jego powództwo o wyłączenie z masy upadłości mienia wartości 107 035,83zł.

Zażalenie na to orzeczenie Sąd Okręgowy odrzucił postanowieniem z dnia 25 sierpnia 2006 r., wobec wadliwego wniesienia go do Sądu Apelacyjnego oraz na podstawie art.130² § 3 k.p.c.

Postanowienie to zostało zaskarżone zażaleniem, także wniesionym do Sądu Apelacyjnego. Zażalenie to Sąd Okręgowy odrzucił postanowieniem z dnia 11 września 2006 r., w oparciu o takie same podstawy, jakie uzasadniały odrzucenie poprzedniego środka odwoławczego.

W dniu 9 października 2006 r. powód wniósł skargę kasacyjną „na postanowienie Sądu Okręgowego w S. z dnia 31.07.2006 r. (...) o odrzuceniu apelacji a ponadto na postanowienia Sądu Okręgowego w S. z dnia 25.08.2006 r. i z dnia 11.09.2006 r. (...) o odrzuceniu zażalenia”.

Sąd Okręgowy postanowieniem z dnia 17 października 2006 r. na podstawie art. 398⁶ § 2 k.p.c. odrzucił skargę kasacyjną, jako niedopuszczalną. Sąd wskazał, że skarga kasacyjna w procesie przysługuje, stosownie do art. 398¹ § 1 k.p.c., od prawomocnego wyroku lub postanowienia w przedmiocie odrzucenia pozwu albo umorzenia postępowania kończących postępowanie w sprawie. Nie przysługuje ona zatem od postanowienia odrzucającego apelację lub odrzucającego zażalenie, które – przy spełnieniu warunków dopuszczalności wymienionych w art. 394¹ § 2 k.p.c. – mogą być zaskarżone zażaleniem do Sądu Najwyższego.

W zażaleniu na postanowienie odrzucające skargę kasacyjną powód wyraził przekonanie, że nie zachodziła żadna z wymienionych w art. 398⁴ § 1 i 398² k.p.c. przyczyn niedopuszczalności skargi kasacyjnej, która została złożona „od kolejnych postanowień Sądu Okręgowego kończących postępowanie w sprawie”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie jest oczywiście bezpodstawne.

Skarga kasacyjna została w sposób niedopuszczalny wniesiona jednocześnie od trzech „kolejnych” postanowień, chociaż można nią zaskarżyć tylko jedno prawomocne orzeczenie sądu drugiej instancji.

Niezależnie od tego, trafnie ocenił Sąd Okręgowy, że także od żadnego z tych orzeczeń „z osobna” skarga nie przysługuje, bowiem nie zaliczają się one do kategorii orzeczeń wymienionych w art. 398¹ § 1 k.p.c., zaskarżalnych – według kryterium rodzaju orzeczenia – skargą kasacyjną. Skarga kasacyjna, która nie przysługuje ze względu na rodzaj orzeczenia, którego dotyczy, jest niedopuszczalna i podlega odrzuceniu wprost przez Sąd drugiej instancji, co ten w sprawie niniejszej prawidłowo uczynił. Badanie innych przesłanek dopuszczalności skargi jest w takiej sytuacji bezprzedmiotowe.

Ogólne uwagi skarżącego, dotyczące roli Sądu Najwyższego w kontroli zgodności z prawem orzeczeń sądów, wymagają jedynie stwierdzenia, że skarżący miał możliwość poddania orzeczeń Sądu drugiej instancji kontroli jurysdykcyjnej, gdyby prawidłowo skorzystał z przysługujących mu środków odwoławczych.

Wobec oczywistej bezzasadności zażalenia, podlegało ono oddaleniu, o czym Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 394¹ § 3 w związku z art. 398¹⁴ k.p.c.